

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42614

гр. София, 28.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело № 20231110144488 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Софийският районен съд е сезиран с искова молба от В. К. Б. ЕГН *****, гр. София, против С. М. Г. ЕГН *****, гр. Враца, за заплащане на обезщетение за причинените му на 05.08.2018 г. средна телесна повреда, болки и страдания в размер на 15.000.00 / петнадесет хиляди /лв. ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба на 04.08.2023 г. до изплащане на вземането, както и присъждането на разноски.

В исковата молба са налице твърдения, че на 05.08.2018 г. около 03.30 ч. паркирал собствения си лек автомобил на платен паркинг в гр. София, От колата слезли със съпругата му Н.. Б.а. Били почти на изхода на паркинга. В един момент съпругата му извикала и паднала на земята. Ищецът се обърнал и видял, че тя е захапана от куче, което продължава да я хапе, а тя да се защитава. Спуснал се към нея, за да я спася от кучето. След като не успял да избута това голямо куче, той решил да вкара ръката си в устата на кучето. По този начин то освободило съпругата му. Притиснал кучето с крак към земята. Към него се приближил човек с въже и двамата успели да вържат кучето.

Впоследствие дошъл екип на спешна помощ и били откарани в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, където им била оказана първа помощ. След това отишли в Съдебномедицински кабинет гр. София,, където след преглед на ищеца било издадено СМУ № 259.08.2018 г. от 05.08.2018 г. Лекарят направил заключение, че е установил четири рани от ухапване от куче на лява предмишница, като всяка от раните е причинила временно разстройство на

здравето неопасно за живота, - лека телесна повреда по смисъла на чл. 130 ал.1 НК.

Болките му били нетърпими и това наложило да се обърне за медицинска помощ в Медицински институт - МВР, клиника по ортопедия и травматология. Бил извършен медицински преглед и ми била направена рентгенова снимка. Установило се, че в една от раните в областта на екстензорната група мускули от към радиално на левия горен крайник има наличие на чуждо тяло в лява предмишница. Чуждото тяло се оказало зъб на кучето, което ги нападнало. Ищецът бил приет в болницата за лечение, като му била извършена операция и чуждото тяло - зъба, било отстранено. В болницата останал под наблюдение 8 дни и му бил издаден болничен лист за общо 38 дни. В резултат на тези нахапвания по лявата ръка и получената травма имал дълго време болки. С тази ръка не можел да се обслужва. Имал болки в областта на лявата китка и не можел да я свива. Ръката го боляла и с нея дълго време не можел да прави нищо. Дълго време когато вървял след инцидента по улиците и срещал голямо куче, макар и вързано/с каишка, инстинктивно се отдалечавал, поради страх.

След подадена от ищеца молба до ОВРУ - СДВР било образувано ДП 2303МК№2082/19 т., пр.пр. № 30344/2019 г. по описа на СРП. По това ДП се установило, че собственикът на паркинга отв. Г. е взел две кучета за пазачи на паркинга. Едното, което нападна него и жена му е порода „Американски старфордширски териер". По делото била назначена СМЕ, съгласно която вещото лице дало заключение, че му е причинена средна телесна повреда по смисъла на чл. 129 ал. 2 вр. ал. 1 НК. На ответника било повдигнато обвинение, а с Решение от 27.10.2022 г., по НАХД № 1443 / 21 г. по описа на СРС, НО, 21 състав го признал за виновен, за това, че не е положил достатъчно грижи съгласно чл. 172 т. 2 ЗВМД е чл. 35 ал.1 и 2 ЗЗЖ на гръбначно животно - куче порода „Американски старфордширски териер", което се е намирало под негов надзор, да осигури подходяща каишка и намордник, като кучето е било без намордник и подходяща каишка, която се скъсала в резултат на което му причинило средна телесна повреда по смисъла на чл. 129 ал.2 вр. ал.1 НК, изразяваща се четири на брой рани на лявата предмишница, частично разкъсване на разгъвачния мускул на китката в ляво, които в съвкупност са реализирали критериите на медикобиологичния квалифициращ признак на трайно затруднение на движенията на левия горен

крайник за срок по-дълъг от 30 дни от датата на травмата - престъпление по чл. 325в ал.1 НК, поради което и на основание чл. 378 ал.4 т.1 във вр- чл. 305 ал.5 ВПК вр.чл.78а ВК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1.000.00 лв.

Към исковата молба са приложени документи, като се иска тяхното приемане като доказателства за установяване на твърдените обстоятелства, както и както и изслушване на СМЕ и събиране на гласни доказателства, чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане. Ищецът иска съдът да изиска и приложи и НАХД № 1443 / 21 г. по описа на СРС, НО, 21 състав.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото са постъпили писмени отговори от ответника С. М. Г.. Заявява, че оспорва предявения иск по основание и размер, по подробно изложени съображения. Оспорва твърдяната от ищеца фактическа обстановка, наличието на вреди за ищеца, както и оспорва наличието на предпоставките за ангажиране на отговорността му. При условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на поисканото обезщетение. Формулира възражение за изтекла погасителна давност. Иска събирането на гласни доказателства, чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане.

Съдът, като прецени изложените в исковата молба фактически твърдения и съобрази формулираното искане, намира, че е сезиран с иск с правна квалификация чл. 50 вр. чл. 45 от ЗЗД.

В тежест на всяка от страните е да докаже положителните факти, от които черпи права, като ищецът следва да докаже предпоставките на твърдения деликт, а именно че е налице противоправно деяние /действие или бездействие/ на собственика, респ. лицето под чиито надзор е било кучето, наличието на вреди, причинната им връзка с деянието, както и вината на дееца, която се предполага до доказване на противното от страна на ответника. Ищецът следва да докаже и размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди. Ответникът следва да докаже и възраженията си против иска, включително твърдяната прекомерност на обезщетението, както и възражението за изтекла погасителна давност.

Приложените към исковата молба документи са допустими като доказателствени средства и относими към предмета на доказване, поради което следва да бъдат допуснати като доказателства по делото.

С оглед оспорването на иска от страна на ответника, ще следва да бъдат допуснати до разпит поисканите от страните свидетели, както и изслушване на СМЕ. Основателно е и искането на ищеца за изискване на НАХД № 1443 / 21 г. по описа на СРС, НО, 21 състав, с оглед връзката му с предмета на делото.

Съдът приканва страните към доброволно уреждане на спора, чрез медиация, постигане на спогодба или друг способ.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАПЪТСТВА страните към преговори за доброволно уреждане на спора, респ. провеждане на медиация, постигане на спогодба или друг способ.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба документи.

ДОПУСКА до разпит двама свидетели на ищеца и един свидетел на ответника, при режим на довеждане, за установяване на твърдените обстоятелства.

ДОПУСКА изслушването на СМЕ, с вещо лице доц. д-р М. М. Г. от списъка на вещите лица към СГС, която да отговори на въпросите на ищеца, при възнаграждение в размер на 400 лв., платими от бюджета на съда на основание чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК.

ДА СЕ ИЗИСКА НАХД № 1443/21 г. по описа на СРС, НО, 21 състав.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 27.03.2024 г. от 10.30 ч., за когато да се призоват страните, заедно с препис от настоящото определение. Препис от писмения отговор на ответника да се изпрати на ищеца.

Определението е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____